

Качак, Тетяна і Литвин, Наталія. «Лінгвостилістика поезії Галини Кирпи». *Лінгвостилістичні студії*, вип. 22, 2025, с. 35–51.

Kachak, Tetiana and Lytvyn, Nataliia. «Linguostylistics of Halyna Kyrpa's poetry». *Linguostylistic Studies*, iss. 22, 2025, pp. 35–51.

УДК 81'37:821.161.1

<https://doi.org/10.29038/2413-0923-2025-22-35-51>

ЛІНГВОСТИЛІСТИКА ПОЕЗІЇ ГАЛИНИ КИРПИ

Тетяна Качак

Карпатський національний університет імені Василя Стефаника,
Івано-Франківськ, Україна

Наталія Литвин

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу,
Івано-Франківськ, Україна

У статті проведено лінгвостилістичний аналіз адресованої дітям поезії Галини Кирпи зі збірок «Місяць у колисці» та «Ну й гарно все придумав Бог». Розглянуто лексико-семантичні, синтаксичні та ритмомелодичні засоби, що забезпечують виразність, емоційність і доступність її поетичного мовлення, з урахуванням як мовної природи дитячого сприйняття, так і загальних тенденцій розвитку української поетичної традиції в контексті літератури для юних.

Визначено, що ключовими лінгвостилістичними ознаками поезії Г. Кирпи є лексична виразність, образність, мелодійність мови, насиченість письма стилістичними фігурами, особлива синтаксична організація та інтонаційний колорит.

Ключові слова: лінгвостилістика, поезія для дітей, Галина Кирпа, лексична виразність, образність, метафоричність, стилістичні фігури, інтонаційний колорит.

LINGUOSTYLISTICS OF HALYNA KYRPA'S POETRY

Tetiana Kachak

Vasyl Stefanyk Carpathian National University,
Ivano-Frankivsk, Ukraine

Nataliia Lytvyn

Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas,
Ivano-Frankivsk, Ukraine

The article presents a linguostylistic analysis of Halyna Kyrpa's poetry for children from the collections *Moon in the Cradle* and *God Has Thought of Everything So Well*. The author's distinctive poetic vision is highlighted, combining profound lyricism, linguistic sophistication, and a sincere conversational tone with the child reader. It is established that the key linguostylistic features of her poetry include lexical expressiveness, imagery, melodiousness of language, richness of stylistic figures, distinctive syntactic organization, and intonational coloring.

Thematically and generically, Halyna Kyrpa's poetry is diverse. The author writes about love for God and the world, for the native language, and expresses admiration for and poeticizes nature. Lyrical landscape sketches, fairy tale poems, and folklore-styled verses reflect a child's heartfelt sincerity, openness to the world, and faith in wonder.

Based on textual analysis, it is shown that the writer's style rests on the harmony of content and form, where every word is emotionally and aesthetically motivated. The use of diminutive and affectionate forms, melodious speech, personification, metaphorical language, and appeal to the child's sensory world create a unique poetic atmosphere filled with love, kindness, tenderness, and trust.

Kyrpa's poetry blends traditional folk imagery with a modern stylistic sensibility, marked by conciseness, symbolism, linguistic play, rhythmic fluidity, and associative thinking. Her texts reveal both textual and subtextual depth, inviting thoughtful interpretation. At the same time, her work enriches children emotionally, nurtures linguistic sensitivity, supports aesthetic development, and contributes to the formation of their worldview. Kyrpa's writing exemplifies how artistic language can remain accessible while being intellectually and stylistically sophisticated.

Keywords: linguostylistics, children's poetry, Halyna Kyrpa, lexical expressiveness, imagery, metaphorical language, stylistic figures, intonational coloring.

Вступ. Сучасна українська поезія для дітей упродовж останніх десятиліть зазнала значних змін, що відображають як еволюцію національної віршованої традиції, так і утвердження нових художньо-естетичних орієнтирів. Особливу роль у цьому процесі відіграє творчість Галини Кирпи – поетеси, перекладачки, авторки ліричних, емоційно виразних і водночас глибоко філософських поезій, адресованих дитячій аудиторії. Її твори вирізняються особливим ставленням до дитини як до співрозмовника, здатного емоційно проживати й уявляти прочитане, замислюватися над навколишнім світом, бачити красу в буденних речах, відчувати потребу в любові, любити й творити добро.

У поезії Г. Кирпи поєднуються елементи традиційної народної образності з модерною стилістикою, що характеризується лаконізмом, символізмом, мовною грою та ритмічною варіативністю, прагненням до внутрішньої глибини вислову, асоціативністю мислення, глибокими текстовими і підтекстовими сенсами. Саме лінгвостилістичний аналіз її творів дозволяє виявити художні механізми, за допомогою яких поетеса формує інтелектуально й емоційно насичене художнє панно

різнотематичної і різножанрової поезії, сприяє естетичному розвитку дитини, розширенню її мовної чутливості.

Мета статті – проаналізувати лінгвостилістичні особливості поезії для дітей Галини Кирпи, зокрема дослідити лексико-семантичні, синтаксичні та ритмомелодичні засоби, що забезпечують виразність, емоційність і доступність її поетичного мовлення, з урахуванням як мовної природи дитячого сприйняття, так і загальних тенденцій розвитку української поетичної традиції в контексті літератури для юних.

Матеріал і методи дослідження. Матеріалом для аналізу стали віршовані тексти Г. Кирпи, опубліковані в поетичних збірках «Ну й гарно все придумав Бог» (2003), «Місяць у колиці» (2011). Вибірка текстів здійснювалася з урахуванням жанрової й тематичної різноманітності та мовностилістичної репрезентативності творів.

У роботі для цілісного пізнання поетики віршів використано метод комплексного аналізу, «що поєднує в собі різні види не лише лінгвістичного, але й літературознавчого аналізу» (Богдан 18); метод лінгвостилістичного спостереження – для з'ясування стилістичного й функціонального навантаження лексичних, синтаксичних і стилістичних засобів, прийомів, а також їхньої ролі у створенні художнього змісту. Контекстуальний аналіз дозволив простежити семантичні зв'язки, підтексти та глибинні смисли, закладені у адресованій дітям поезії авторки.

Теоретико-методологічною основою аналізу стали праці науковців – дослідників лінгвістики та лінгвостилістики художніх текстів (С. Богдан, Т. Єщенко, І. Кочан, М. Крупи), а також літературознавців, дослідниць творчості Г. Кирпи (Т. Качак, Н. Марченко, О. Шалак).

Результати дослідження та дискусія. Творчість Галини Кирпи надзвичайно колоритна. У її доробку – поетичні збірки («День народження грому», «Гостини», «Цвіт королевий», «Ковток тиші», «Слон мандрує до мами», «Профіль вечора», «Катруся з роду Чимчиків», «Будинок старий, як

світ», «Чарівний вузлик», «Ну й гарно все придумав Бог», «Місяць у колисці», «Дивний лис і дивний ліс»), оповідання («Мій тато став зіркою», «Абетка рідного дому»), повісті («Тринадцятий місяць у році», «Муся та Бабуся», «Наймоїша мама», «Муся та Різдво», «Пішки до Святого Миколая»), переклади, читанки, хрестоматії, антології та ін.

У поезіях Г. Кирпи «гармонійний світ добра і любові виростає з глибин української культури» (Качак 285). Особливий погляд авторки на мову в поезії «Мова моя»:

*Мова моя – немов Березиня,
що на кожне своє дитячко
дихає і тремтить.*

*Мова моя – БУЛА! БУДЕ! А нині
я терни в стежках визбирую,
щоб їй було легше ходять... (Кирпа Місяць 41).*

У цьому фрагменті персоніфікований образ мови як Березині уособлює не лише турботу, а й жертовність, здатність оберігати націю, народ. Він підкреслює авторську позицію: мова – не лише засіб спілкування, а вища духовна цінність, жива сила, яку потрібно плекати й захищати. Тут синтезовано кілька смислів, адже «слово в поетичному тексті завжди семантично ускладнене, багатозначне, багат шарове. Це – згусток думки і душевних переживань» (Крупа 385). Саме таке розуміння мови як культурного й духовного ядра національної ідентичності визначає зміст і образну палітру патріотичної поезії Г. Кирпи, в якій кожне слово резонує з читачем на екзистенційному рівні, актуалізуючи досвід самоусвідомлення, етичного вибору та духовної приналежності.

Любов до Бога і світу пронизує збірку «Ну й гарно все придумав Бог». Як уточнює авторка, це «*вірші для двох (а двоє ті: дитина й Бог)*» (Кирпа *Ну й гарно* 3). Сюди увійшли поезії «Ну й гарно все придумав Бог», «Ти знаєш усе!», «Сім днів», «Де рай?», «Ніч знає багацько снів», «Пане Сонечку

Великоднє», «Знову будемо дуже разом!», «Люблю ангелів», «Храм квітів», «Парасолька для Бога», «Бог і задачка», «Мій ангел», «Небесна твоя країна», «Святому Миколаю пощастило», «Ходімо, колядко, зі мною!», «Твій подарунок, Боже», «Найбільша подяка» та ін.

Галина Кирпа – майстер пейзажних замальовок, опoетизованих казкових ситуацій («Дивний лис»):

Вечірні соняхи до неба підтяглись.

Бджола на ніч несе пісні у вулик.

До мальви й досі зазирає лис:

– Ти зацвіла чи просто усміхнулась? (Кирпа Місяць 6).

Поезія «Дивний лис» демонструє яскраві лінгвостилістичні особливості творчості Галини Кирпи, дивовижну образну мову. Метафора «вечірні соняхи до неба підтяглись» створює динамічний зоровий образ заходу сонця, а персоніфікація «бджола на ніч несе пісні у вулик» надає природі ознак одухотвореності, зближує дитину з навколишнім світом, підсилює відчуття внутрішньої гармонії. Діалогічна форма останнього рядка, образ мальви і лиса, риторичне запитання «*Ти зацвіла чи просто усміхнулась?*» створюють ефект казковості, виявляють ключову для поезії Г. Кирпи рису – мовну гру, що вишукано поєднує реальне й уявне, творить диво. Як зауважує Н. Марченко, саме диво є найцікавішим у поезії: «відкриття неймовірного й неочікуваного у, здавалося б сто разів баченому, у звичайних словах, які раптом перетворюються на казку й відкривають у тобі “інший” незвичайний “погляд на світ”» (Марченко).

Поезія «Дивний лис» стала концептуальною для збірки «Дивний лис і дивний ліс», в якій, як зауважує О. Шалак, «кожен чотиривірш – маленький шедевр, що відкриває дитині чарівний світ довкола» (Шалак та ін.)

Добротою і теплом пройняті поезії про маму («Мамине слово», «Слон мандрує до мами»). Є в Г. Кирпи вірші про комах, тваринок («Сонечко нікого не боїться», «Павук»), дерева, ліс («Ялинонька, сосонка, смерека»), природу

в різні пори року і різні частини доби («Долоня літа», «Щось зелене», «Весна», «День до вечора клониться», «Пам'яткий вечір»). Добрим і лагідним може бути навіть маленький Грім, бо не вмів гриміти, а тільки люляв малих громенят («Грім, що не вмів гриміти»). Метафоричність, гра словом, яскрава образність характерна для поезій «Вишивання», «Кольоровий вітер» («вітер кольору неба, / Вітер кольору трав, / Вітер дубам і вербам/ Щось на соніці гра»).

Образ маленької дівчинки, створений за допомогою епітетів, неологізму, метафори, персоніфікації, антитези, постає у поезії «Я серед луку»:

Стою серед луку. Пташечка тенька.

Бабки до вечора в піжмурки грають.

Я проти неба – така маленька:

до мене хмарки не долітають... (Кирпа Місяць 18).

У ліричної героїні віршів Г. Кирпи особливі уявлення про світ, мовлення, дотепи («Клопіт», «Нічєє дерево і моє», «Як я кажу своєму саду», «Найдовший у світі танець»). Образи-порівняння, якими насичена її поезія, у яскравому світлі відкривають дітям навколишній світ («Ми всі під одним дощем», «Хмарки»). З особливим трепетом – через призму дитячого світобачення – поетеса описує весну («Так гарно, що весна»), зиму («Прощай, сніжинко»), осінь («Щось зацвіте»).

«Безкінечна жабка» – вірш, створений за аналогією до безконечних казочок. Фольклорні мотиви відлунюють у поезії «Вірш про Крука». Жанр замовляння використано в поезії «Пане Сонечку Великодне». Образ міфічної Хохи, якою з давніх-давен лякали дітей, постає у вірші «Хоха»:

...За вікном – нікого. Темно.

Там лиш Хоха плаче.

...Гульма цілу ніч гуляє,

До самої втоми...

Може, Хоха і не знає,

Що я сама вдома? (Кирпа Місяць 53).

Є у творчому доробку Г. Кирпи і вірші-веселинки, небилиці («Дідок-огірок», «Коли я був...»), вірші, побудовані на літературних та фольклорних ремінісценціях («Вірш про Чорного Шкрета»), розгортанні образів дитячої уяви («Чого я другу не сказав?», «На галяві Мухоморській»). Окрема їх група присвячена любові до рідної землі, мови («Мова моя», «Лечу у вирій»).

Поезія «Місяць у колисці» дала назву найповнішій збірці вибраних творів Г. Кирпи. Молоденький місяць-серпик купає бабуся, а Ніч у Дніпрі *«закутує його / у свою прозору пелену / І кладе у вербову колисочку, / ніби мазунчика...»*. Зорі заграють у брязкальця, бабуся співатиме, *«а місяць у колисці чеберятиме, / поки виросте/ в повню»*. Ріст місяця, фізичне і духовне зростання дитини – все починається з колиски. Лексичне наповнення вірша – авторське й особливе. Епітети *«молоденького місяця-серпика», «срібна», «блисуча», «прозора»* додають візуальної яскравості описаному. Єднання поколінь відтворює смисловий зв'язок лексем *«молоденький місяць-серпик»* і *«бабуся»*. Слова *«пелену», «колисочка», «пестунчик»* влучно передають інтимну, затишну атмосферу, сповнену любові. Дієслова руху і дії – *«ходить», «купає», «закутує», «кладе»* – додають динаміки художнім образам і мові поетичного тексту.

Результати лінгвостилістичного аналізу свідчать, що поезія Г. Кирпи для дітей базується на гармонійному поєднанні простоти мовлення з особливою образністю, емоційною й естетичною наснаженістю. Для її стилю характерні лексична виразність, образність, мелодійність мови, насиченість письма стилістичними фігурами, особлива синтаксична організація, інтонаційний колорит.

Лексична виразність виявляється у виборі слів, що викликають у дитини відчуття тепла, захисту, безпеки. Часте використання зменшувально-пестливих форм (*«пушинка», «крихітка», «серденько»*)

підкреслює ніжне ставлення до світу. Наприклад, у вірші «Мій ангел» такі слова створюють образ легенького, майже невидимого захисника, що сидить на плечі:

*Мій ангел такий маленький,
ну просто крихітка –
я навіть не бачу,
чи він сидить
на моєму плечі.*

*Мій ангел такий легенький,
ну просто пушинка –
я навіть не чую,
як він сидить
на моєму плечі.*

*Мій ангел такий тихенький,
ну просто тихіший трави –
я навіть не знаю,
коли він спить,
а коли прокидається
на моєму плечі (Кирпа Ну й гарно 26).*

Порівняння ангела з «пушинкою» чи «тихішим за траву» створюють делікатний і водночас живий образ, який легко уявити юним реципієнтам.

Образність віршів досягається за допомогою метафор і порівнянь. Поетеса оживляє природу, надає їй людських рис. Природні назви («сад», «квітка», «сонце», «дощик») не лише окреслюють предметний світ, а й формують уявлення про гармонію, спокій і красу навколишнього світу («Храм квітів», «Парасолька для Бога»). У вірші «Парасолька для Бога» дощ і вітер постають як живі персонажі: «Вітер підставляє свої долоні, наче хоче

зупинити цей дощ». Такий прийом дозволяє дітям емоційно відчувати явища природи, сприймати їх не абстрактно, а як дійсних співрозмовників. Авторка використовує фольклорні ремінісценції, актуалізує фрагмент заклички:

От ми й допросились:

«Іди, іди, дощику!» –

він і пішов.

Вже і борщу наївся –

далі нікуди –

а все пада, пада, пада.

Квіти мокнуть,

бо ходять без парасольок.

Вітер підставляє свої долоні,

наче хоче зупинити цей дощ,

та в нього нічого не виходить.

Боже, а як там Тобі

за тими непроглядними хмарами?

Там же ще більше дощу,

як тут!

Хочеш, я винесу Тобі

татову парасольку?

У нього їх дві.

Ти можеш із нею ходити,

аж поки вигляне сонечко (Кирпа Ну й гарно 22).

Звернення до Бога з питанням про те, «як там Тобі за тими непроглядними хмарами?», відображає дитячу допитливість і щирий інтерес до незбагненних речей, а також прагнення виявити турботу. Пропозиція «винесу Тобі татову парасольку» – це дитяча готовність допомогти, вияв

великої любові до Бога, яка трансформується у безумовну любов і любов до ближнього.

Мелодійність мови забезпечується чіткою ритмікою, милозвучністю, лексичним розмаїттям і багатством звукових повторів – алітерацій, асонансів, анафор. Наприклад, у «Храмі квітів» повтори «*Сонцю, Дощу й Землі*» створюють мелодійний ефект, що нагадує спів, молитву, підкреслює сакральність образу храму. У «Парасольці для Бога» ритмічне повторення «*пада, пада, пада*» відтворює звук дощу, підсилює звукові образи і музикальність вірша.

Насиченість стилістичними фігурами – важлива риса стилю Галини Кирпи, а метафора – стилістичний маркер її письма. Метафори, персоніфікації, інверсії та звертання дозволяють створити унікальний поетичний світ, доступний і близький дітям. Дослідники зазначають, що «у поезії метафоризація дорівнює семантичній місткості словесного образу. Ця місткість набагато вагоміша в поетичному творі, ніж у прозовому, де вона ґрунтується на розмовному синтаксисі» (Кочан 116). Поетичне слово Галини Кирпи саме й вирізняється такою місткістю: воно багатощарове, метафоричне, емоційно та сенсово наповнене.

Особливу роль у поезії авторки відіграють власне звертання і риторичні звертання. Наприклад, звертання до Бога у віршах «Сім днів», «У мене є Таємниця!» та «Ти знаєш усе!» створює інтимний діалог, де дитина веде довірливу розмову з Творцем, але разом з тим це риторичні звертання. Як зауважує О. Пасічна, «риторичні звертання, на відміну від власне звертань, на відповідь не розраховані, а вживаються для того, щоб привернути більшу увагу до об'єкта зображуваного, викликати в читача певне ставлення до нього. Використання цієї стилістичної фігури допомагає автору збільшити експресивність мовлення» (Пасічна 118).

Звертання у вірші «Сім днів» («*Молодчина, що Ти додумався / мати сім днів*») додає емоційної інтонації і підсилює акцент на значущості ідеї

створення світу й сім днів тижня, а особливо неділі. З підтексту ми розуміємо, чому саме логічний наголос авторка робить на цьому слові і навіть підкреслює це візуально, використовуючи графічний спосіб – букви у слові написані через пробіл, створюючи ефект уповільнення, емоційного акценту.

*Боже,
як гарно,
що Ти створив день!
Як добре,
що він Тобі сподобався.
І Ти створив
ще другий,
третій,
четвертий,
п'ятий
і шостий!
А найкраще Тобі вдався
сьомий день.
Молодчина, що Ти додумався
мати сім днів,
бо інакше
у нас ніколи не було б
н е д і л і ! (Кирпа Ну й гарно 8).*

Особлива синтаксична організація текстів Г. Кирпи визначається переважанням коротких, простих речень, які легко сприймають діти; використанням питань, звертань, вигуків і повторів. У вірші «У мене є Таємниця!» питання підсилюють інтригу: «Коли я думаю про неї, / то сплющую очі так...». У «Парасольці для Бога» повторення заклику «Іди, іди, дощику!» створює динаміку і емоційний підйом. Простота і ритмічна

чіткість синтаксису допомагають дітям легко зрозуміти зміст тексту, а форма діалогу – відчувати себе повноправним співрозмовником, ліричним героєм, проживати озвучене слово. Для прикладу, розглянемо вірш «Ти знаєш усе!»:

*Мій любий пане-Боже,
я зовсім маленька дівчинка,
я ще така, як мачина,
а Ти вже знаєш мене,
а Ти вже чуєш мене,
а Ти вже бачиш мене.
Чи Ти не гніваєшся,
коли я часом зву Тебе
Всезнайком?
Всечуйком?
Всевидьком?
Бо якщо й справді
Ти знаєш,
Ти чуєш,
Ти бачиш мене —
маленьку таку, мов мачина,
тоді Ти і знаєш,
і чуєш,
і бачиш
у с е ! (Кирпа Ну й гарно 7).*

Ця поезія позначена глибокою інтимністю й довірливістю дитячої розмови з Богом, що є однією з центральних тем збірки. Лексика твору зорієнтована на повсякденний словник дітей, слова «маленька дівчинка», «мачина» підкреслюють тендітність і беззахисність дитини, водночас створюють ніжний образ ліричної героїні. Звертання до Бога через

різноманітні найменування – «Всезнайко», «Всечуйко», «Всевидько» – наповнені дитячою безпосередністю і грайливістю. Вони не тільки передають дитячу характеристику Бога-творця, а й роблять поетичний діалог живим і правдивим. Повторення конструкцій «*Ти знаєш*», «*Ти чуєш*», «*Ти бачиш мене*» підсилює емоційний акцент на присутності Бога скрізь, підкреслюючи його безмежну владу і присутність у житті людини. Цей анафоричний прийом забезпечує мелодійність і струнку ритмічну структуру вірша, робить його легким для сприйняття і запам'ятовування дітьми.

Синтаксис переважно простий, із використанням запитань, які передають дитячу невпевненість і водночас щирий пошук розуміння: «*Чи Ти не гніваєшся, / коли я часом зву Тебе...*». Інтонаційно вірш поєднує ніжність, довіру і навіть трохи сумніву, що робить його багатограним, а водночас близьким дитині.

Інтонаційний колорит поетичних творів Галини Кирпи забезпечує ніжна, врівноважена, спокійна, довірлива, а водночас захоплена інтонація, що сприяє емоційному зв'язку дитини з текстом. Наприклад, у вірші «*Боже, у мене є Таємниця!*» інтонація переповнена щирістю, відкритістю, таємничістю і ніжністю, що налаштовує читача на сприйняття інтимних дитячих переживань. У вірші «*Ніч знає багацько снів*» відчувається спокій, захоплення казковим світом снів, що створює відчуття безпеки й затишку. Водночас у вірші «*Сім днів*» – це радісний, святковий тон, що підкреслює диво створення світу.

Особливої уваги заслуговує вірш «*Небесна твоя країна*», у якому поетеса торкається теми втрати і вічності через дитяче сприйняття смерті близьких. Лексика твору поєднує простоту і зворушливість: слова «*бабуся*», «*душа*», «*домовина*», «*барвінок*» створюють атмосферу духовної близькості, а не страху. Образ «*Небесної країни*», де бабуся знайшла притулок, втілює ідею вічності й надії, а зв'язок із природою – «*блакитні вогники барвінку*» –

підкреслює безперервність життя і пам'ять. Персоніфікація «вогників» як «блакитних очей» бабусі асоціюється з любов'ю, теплом і добром рідної людини. Тональність вірша – спокійна, лірична, з нотками подяки, що допомагає дитині пережити складні почуття втрати через образний і зрозумілий поетичний світ.

Лінгвостилістика поетичних текстів Галини Кирпи у збірці «Ну й гарно все придумав Бог» забезпечує високий рівень візуалізації текстів. Це засвідчують майстерні ілюстрації художниці Вікторії Ковальчук, яка надзвичайно точно, оригінально й глибоко відтворила сенси художнього світу. Вона створила гармонійно співзвучні з мовою поетеси ілюстрації-шедеври. На рис. 1 подаємо, як приклад, ілюстрацію до вище проаналізованого вірша «Небесна твоя країна».

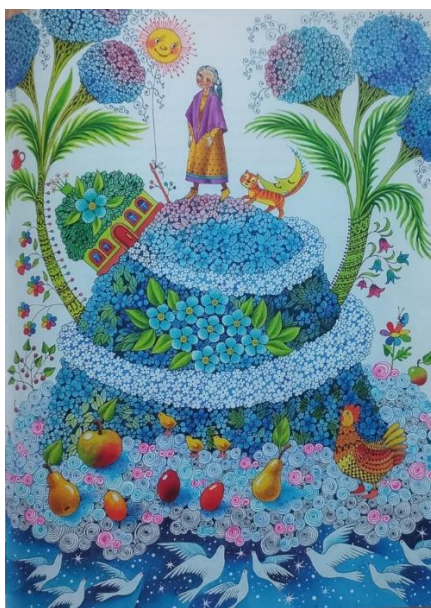

Рисунок 1. Ілюстрація Вікторії Ковальчук до вірша Галини Кирпи «Небесна твоя країна»

Ця ілюстрація передає ключові мотиви й емоції твору, доповнюючи його символіку й настрої. Основний колірний акцент – відтінки синього й блакитного, що символізують не лише «блакитні вогники барвінку», колір очей бабусі, а й небо, спокій, духовність і наближеність до Бога. Небо тут присутнє не лише як тло, а як активний простір духовного буття – країна «Вічність», де панує краса, мир і гармонія. Бабуся стоїть на вершині

квіткового пагорба – стилізованої гори або багатоярусного саду. Біля неї за ниточку прив'язане сонце у вигляді кульки, що усміхається, – натяк на присутність Бога як теплого, лагідного світла, яке супроводжує людину. Ілюстрація наповнена образами, зрозумілими й дорогими дитині: *кіт, курка з курчатами, пташки, дерева, квіти, дім, плоди, небо, зорі*. Усе це формує мікрокосм небесної країни, де кожна деталь говорить мовою добра і затишку. Птахи внизу ілюстрації – білі голуби – виступають символом миру, душі та Божої благодаті.

Г. Кирпа говорить про небесну країну як місце, де все наповнене любов'ю, світлом і турботою Бога. Ілюстрація відтворює цю ідею у формі візуальної молитви, де природа і людина співіснують у гармонії. Поетеса мовою, а художниця фарбами візуалізують дитяче уявлення про небесний світ, подаючи його як барвистий, насичений деталями простір, де панує любов, краса і взаєморозуміння.

Варто підкреслити, що поезія Г. Кирпи позбавлена дидактизму, повчань, але водночас містить глибокі морально-етичні сенси. Її вірші близькою і зрозумілою мовою навчають дитину любити, бути вдячними, щирими, добрими, бачити красу, співчувати, роздумувати про важливі речі. Стиль письма авторки – унікальний, а мова наповнена важливим життєвим змістом, образно-метафорична, іноді – філософсько-меланхолійна.

Висновки та перспективи дослідження. Лінгвостилістичний аналіз адресованої дітям поезії Галини Кирпи засвідчив її особливе поетичне бачення, що поєднує глибоку ліричність, мовну витонченість і щиру розмову з дитиною. Стиль письменниці ґрунтується на гармонії змісту і форми, де кожне слово емоційно й естетично вмотивоване. Використання зменшувально-пестливих форм, мелодійність мовлення, персоніфікація, метафоричність і звернення до дитячого світу чуттів формують неповторну поетичну атмосферу, сповнену любові, доброти, ніжності та довіри.

Для стилю поетеси характерні лексична виразність, образність, мелодійність мови, насиченість письма стилістичними фігурами, особлива синтаксична організація та інтонаційний колорит. Її поезія не лише емоційно збагачує, а й розвиває мовленнєву чутливість дитини, сприяє естетичному вихованню, закладає основи світоглядного формування, а творчість – яскравий приклад того, як художнє слово може бути водночас доступним, глибоким і стильово вишуканим.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у порівняльному аналізі творчості Г. Кирпи з творчістю інших авторів сучасної української дитячої поезії, а також у вивченні дитячої рецепції її текстів.

Список використаних джерел

- Кирпа, Галина. *Місяць у колисці*. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2011.
Кирпа, Галина. *Ну й гарно все придумав Бог: вірші для двох (а двоє ті: дитина й Бог)*. 2-ге вид. Київ: Веселка, 2015.

Sources

- Курпа, Halyna. *Misiats u kolystsi*. Ternopil: Navchalna knyha – Bohdan, 2011.
Курпа, Halyna. *Nu i harno vse prydu mav Boh: virshi dlia dvokh (a dvoie ti: dytyna i Boh)*. 2-he vyd. Kyiv: Veselka, 2015.

Список використаної літератури

- Богдан, Світлана. *Методи й методика лінгвостилістичних досліджень*. Луцьк, 2011.
Єщенко, Тетяна. *Лінгвістичний аналіз тексту*. Київ: ВЦ «Академія», 2009.
Качак, Тетяна. *Українська література для дітей та юнацтва*. Підручник. Київ: ВЦ «Академія», 2025.
Кочан, Ірина. *Лінгвістичний аналіз тексту*. Київ: Знання, 2008.
Крупа, Марія. *Лінгвістичний аналіз художнього тексту*. Тернопіль: Посібники і підручники. 2008.
Марченко, Наталія. Галина Кирпа. Дивний лис і дивний ліс. Зелені віршенята для мене, мами й тата. *Ключ*. 25 червня 2019. <https://chl.kiev.ua/key/Books/ShowBook/637>
Пасічна, Олена. Звертання в поетичному мовленні. *Філологічні студії*. 2009. № 3. с. 113-118.
Шалак, Оксана та ін. Галині Кирпі – 70! *Ключ*. 31 грудня 2019. <https://chl.kiev.ua/KEY/Books/ShowBook/647>

References

- Bohdan, Svitlana. *Metody i metodyka linhvostylistychnykh doslidzhen*. Lutsk, 2011. Yeshchenko, Tetiana. *Linhvistychnyi analiz tekstu*. Kyiv: VTS "Akademiia", 2009.
Kachak, Tetiana. *Ukrainska literatura dlia ditei ta yunatstva. Pidruchnyk*. Kyiv: VTs "Akademiia", 2025.
Kochan, Iryna. *Linhvistychnyi analiz tekstu*. Kyiv: Znannia, 2008.
Krupa, Maria. *Linhvistychnyi analiz khudozhnoho tekstu*. Ternopil: Posibnyky i pidruchnyky, 2008.

Marchenko, Nataliia. Halyna Kyrypa. Dyvnyi lys i dyvnyi lis. Zeleni virsheniata dlia mene, mamy y tata. *Kliuch*. 25 Jul 2019. <https://chl.kiev.ua/key/Books/ShowBook/637>

Pasichna, Olena. Zvertannia v poetychnomu movlenni. *Filohichni studii*. 2009. № 3. pp. 113–118.

Shalak, Oksana ta in. Halyni Kyrypi – 70! *Kliuch*. 31 Dec 2019. <https://chl.kiev.ua/KEY/Books/ShowBook/647>

Стаття надійшла до редколегії 06.04.2025